

שָׁמַע דְּהוּוּ אָמְרִין, מַה לְּחַיֵּי בְּחֻדָּה דִּילָן הָכָא, יִלְעוּן בְּאוֹרֵייתָא בְּהוּוּא עֲלֵמָא. אָמַר לִיה, בְּרִי, זִיל מְהַכָּא, וְקַיִים תְּלַמוּדְךָ, דְּזַכָּאָה אִיהוּ מֵאן דְּאִתֵּי הָכָא וְתַלְמוּדוֹ בִּידוֹ. דְּהָא אָפִילוּ מְלָאכֵי הַשְּׂרָת לֹא יִכְלִין לְקַרְבָּא לִיה. זִיל וְאָמור לִיה לְרַבֵּי חַגִּי, דְּיִגְמור תְּלַמוּדֵיהּ, דְּבִיוֹם פְּלוּנֵי יִיתֵי הָכָא.

אֲדַהְבוּ, דְּהוּוּ מִשְׁתַּעֵי בְּהַדִּיהּ, סְלִקוּהוּ לְרַבֵּי חֲסֵדָא לְמַתִּיבְתָא עֵילָאָה. וְקָם רַבִּי יוֹסִי בְּרִיהּ, וְאָזִיל, וְחַוֵּי לְהוֹן לְחַבְרֵיָא.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָאי, אֲלֵמָלֵא רַבִּי יוֹסִי אֲתָּה, כְּדֵי הוּוּ לְאַתְעַנְשָׂא תַמָּן. אָמַר לִיה, בְּגִין צַעֲרָא דְאַבָּא, אֲזִלִּית וְשִׁמְעִית כָּל הָאֵי. קָרָא ר' יוֹנָתָן עֲלֵיהּ דְּרַבִּי חֲסֵדָא, וְשִׁכְבְּתָּ וְעַרְבָּה שְׁנַתְךָ. וְהָאֵי קָרָא אַחֲרֵינָא, מְתוּקָה שְׁנַת הָעוֹבֵד אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה יֹאכֵל.

דְּכָר אַחַר, הַנְּפֶשׁ נִמְשְׁלָה לְשִׁכְיָנָה, וְהַגּוֹף לְיִשְׂרָאֵל. אִם יִשְׂרָאֵל חֲטָאוּ וְגָלוּ, לְמָה הַגְּלָה הַשְּׁכִינָה לְשֵׁם עַמָּהּ, שְׁהִיא לֹא חֲטָאָה. אֲלֵא עַל שְׁהִיתָה מְבַקְשָׁת עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. וּמִשְׁפַּעַת לְהֶם עוֹשֵׁר וְכַבוֹד מְאֹד, וְהִבָּא לְהוֹן כָּל מַה שִׁירְצוּ, וְהֶם חֲטָאוּ. וְעַל דָּא נְאָמַר, וַיִּשְׁמַן יִשְׂרוּן וַיִּבְעַט שְׁמַנְתָּ עֲבִית כְּשִׁית וַיִּטַּשׂ אֱלוֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ. וְעַל דָּא גְּלַתָּה עַמָּהּ.

כֹּה רִימָה וְתוֹלְעָה עוֹלָה עַל הַגּוֹף, כְּךָ בְּשַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל הֶם רְעִים, אוֹמוֹת הָעוֹלָם בְּנֵי עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל שְׁנַקְרָאִים רַמָּה וְתוֹלְעָה, שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם, וְהַגּוֹף נִבְקַע וַיִּהְרָגוּ לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּאָּכַל, מַהוּ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּאָּכַל. בְּשָׂרוֹ יִכָּאב עֲלֵיהֶם, וְנִפְשׁוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל

שָׁמַע שֶׁהֵיוּ אוֹמְרִים, מַה לְּחַיֵּים בְּשִׁמְחַתְנוּ כָּאן? יַעֲסִקוּ בַתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַהוּא! אָמַר לוֹ, בְּנִי, לֵךְ מִכָּאן וְקַיִים תְּלַמוּדְךָ, שְׂאֲשָׁרֵי הוּא מִי שְׂבָא לְכָאן וְתַלְמוּדוֹ בִּידוֹ. שְׁהֵרִי אָפִילוּ מְלָאכֵי הַשְּׂרָת לֹא יִכְלִים לְקַרְבֵּי אֱלִינוּ. לֵךְ וְאָמַר לְרַבִּי חַגִּי, שִׁיגְמור תְּלַמוּדוֹ, שְׁבִיוֹם פְּלוּנֵי יִבָּא לְכָאן.

בֵּינְתַיִם שְׁהִיָּה מְדַבֵּר עִמוֹ, הָעֲלוּהוּ אֵת רַבִּי חֲסֵדָא לְיִשְׁבִּיבָה הָעֲלִיּוֹנָה. וְקָם רַבִּי יוֹסִי בְּנֹו, וְהִלְךְ, וְהִרְאָה לְחַבְרִים.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָאי, אֲלֵמָלֵא רַבִּי יוֹסִי אֲתָּה, רְאוּי הֵייתָ לְהַעֲנֹשׁ שָׁם. אָמַר לוֹ, בְּשִׁבִיל צַעֲרוֹ שֶׁל אַבָּא הִלְכְתִּי וְשִׁמְעִיתִי כָּל זֶה. קָרָא רַבִּי יוֹנָתָן עַל רַבִּי חֲסֵדָא, (מְשִׁלֵּי א) וְשִׁכְבְּתָּ וְעַרְבָּה שְׁנַתְךָ. וְהַפְּסוּק הָאֲחֵר הַזֶּה, (קַהֲלַת ה) מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה יֹאכֵל. דְּכָר אַחַר, הַנְּפֶשׁ נִמְשְׁלָה לְשִׁכְיָנָה, וְהַגּוֹף לְיִשְׂרָאֵל. אִם יִשְׂרָאֵל חֲטָאוּ וְגָלוּ, לְמָה הַגְּלָה הַשְּׁכִינָה לְשֵׁם עַמָּהּ, שְׁהִיא לֹא חֲטָאָה? אֲלֵא עַל שְׁהִיתָה מְבַקְשָׁת עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, וּמִשְׁפַּעַת לְהֶם עוֹשֵׁר וְכַבוֹד מְאֹד, וְנִתְּנָה לְהֶם כָּל מַה שִׁירְצוּ, וְהֶם חֲטָאוּ. וְעַל זֶה נְאָמַר (דְּבָרִים לב) וַיִּשְׁמַן יִשְׂרוּן וַיִּבְעַט שְׁמַנְתָּ עֲבִית כְּשִׁית וַיִּטַּשׂ אֱלוֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ. וְעַל זֶה גְּלַתָּה עַמָּהּ.

כֹּה רַמָּה וְתוֹלְעָה עוֹלָה עַל הַגּוֹף - כְּךָ בְּשַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל הֶם רְעִים, אוֹמוֹת הָעוֹלָם, בְּנֵי עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל, שְׁנַקְרָאִים רַמָּה וְתוֹלְעָה, שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם, וְהַגּוֹף נִבְקַע וַיִּהְרָגוּ אֵת יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה, (אִיּוֹב ד) אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּאָּכַל, מַהוּ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּאָּכַל? בְּשָׂרוֹ יִכָּאב עֲלֵיהֶם, וְנִפְשׁוֹ שֶׁל

**תֹּאכַל. וְכַדִּין אִיהִי תוֹאִיבַת לְנִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה
דְּאִיתְקַרְיָא נְעָמִי.**

**וְלִנְעָמִי מוֹדַע לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמְשַׁפַּחַת
אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוּ בַעַז וְגו'. רַבִּי רַחוּמַאי
פְּתַח, (תהלים קיב ג) גְּבוּר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זְרַעו. זַפְאָה
אִיהוּ מֵאֵן דְּמַתְּבְּרָךְ בְּבִנְיָן בְּהַאי עֲלָמָא, בְּגִין
דְּלֹא יִהְיֶה יְחִידִי לְהַהוּא עֲלָמָא.**

**תָּא חַזִּי, בְּדוּגְמָא דְאִית בְּאָדָם יְהוּ"ה מְלֵא,
וּמַתְּפָרֵשׁ הָאוּר שְׁלוֹ לְמ"ה. הֵכָא אִית
בְּגוּפָא הַשֵּׁם מְלֵא יְהוּ"ה, וּמַתְּפָרֵשׁ לְכ"ב
אוֹתִיּוֹת, וְעַם מִנְצַפ"ךְ הֵם כ"ז.**

**וְאֲנִי אֶפְתַּח לָךְ דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שֶׁהוּא דוּגְמַת
אָדָם, שֶׁהוּא מְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וְהוּא אוּר
גָּדוֹל. כִּף אִית בְּגוּף אַרְבַּע יְסוּדוֹת, אֵשׁ וְעַפְר
רוּחַ וּמִים, וְהֵם אַרְבַּע פּוֹחוֹת. וְדָא אֵינּוּן: רוּחַ
הַבְּהֵמִית. וְנַפְשׁ הַבְּהֵמִית. וְנִשְׁמָתָא. וְנִשְׁמָתָא
לְנִשְׁמָתָא. וְאֵינּוּן מִסְטָרָא דְשְׂמָא לָא.**

**וְאֵינּוּן פּוֹעֲלִין בְּהַאי עֲלָמָא כְּגוֹנָא דָא. הַשְּׂכָל
מִנְשַׁמָּתָא לְנִשְׁמָתָא. וְתַאֲוֹת הַשְּׂכָל
נִמְשָׁף מִן נִשְׁמָתָא. וּמִן רוּחַ הַבְּהֵמִית יָבֵא
הַמְשָׂא וּמִתָּן עִם הַגּוֹיִם. וְנַפְשׁ הַבְּהֵמִית,
לְהַנְהִיג הָאֲבָרִים, שְׂיִלְכוּ לְאֶכְלָה וּשְׂתִיָּה
וְתַאֲוֹת הַמְשָׂגֵל וְדָא הוּא נַפְשׁ הַבְּהֵמִית (מִן הַרוּחַ
אַרְבַּע רוּחוֹת קוֹר וְחוּם קִיץ וְחוּרָף).**

**וְחַמְשָׁה מְקוֹמוֹת שְׂכ"ב אוֹתִיּוֹת נִזְכָּרִים בָּהֶם,
וְהֵם אַחַה"ע מְגֻרֹן, בּוּמ"ף מְשַׁפְּתִים.
גִּיכ"ק מְחִיף. דְּטַלְנ"ת מְלִשׁוֹן. זְסַצְר"ש
מְשִׁינִים. וְאֵלוּ חַמְשָׁה מְקוֹמוֹת, נְכַלְלִים
בְּאַרְבַּע פּוֹחוֹת, שְׁהֵם מְנַהֲיָגִים הָאֲבָרִים, וּבְהֵם
נִבְרָא כָּל הַגּוּף. וְעֲלִיָּהֶם הָאֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת
קְדוּשׁוֹת, שְׁנִקְרְאוּ אָדָם. וְעֲלִיָּהֶם אָמַר הַפְּתוּב,
(בְּרַאשִׁית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.**

ישראל תאכל. ואז היא
משתוקקת לנשמה העליונה
שנקראת נעמי.

ולנעמי מודע לאישה איש גבור
חיל ממשפחת אלימלך ושמו
בעז וגו' (רות ב). רבי רחומאי פתח,
(תהלים קיב) גבור בארץ יהיה זרעו.
אשרי הוא מי שמתברך בכנים
בעולם הזה, כדי שלא ילך יחידי
לאותו העולם.

בא וראה, בדגמא שיש באדם
יהו"ה מלא, ומתפרש האור שלו
למ"ה, כאן יש בגוף השם מלא
יהו"ה, ומתפרש לעשרים ושתיים
אותיות, ועם מנצפ"ך הם עשרים
ושבע.

ואני אפתח לך דרך ישראל. כמו
שהוא דגמת אדם, שהוא מארבע
אותיות, והוא אור גדול, כף יש
בגוף ארבעה יסודות - אש ועפר
רוח ומים, והם ארבעה פחות.
ואלו הם: רוח הבהמית, ונפש
הבהמית, והנשמה, והנשמה
לנשמה. והם מצד השמאל.

והם פועלים בעולם הזה כמו זה:
השכל מהנשמה לנשמה. ותאורת
השכל נמשכת מן הנשמה. ומן
רוח הבהמית יבא המשא ומתן
עם הגוים. ונפש הבהמית
להנהיג האיברים, שילכו
לאכילה ושתייה ותאורת המשגל,
וזוהי הנפש הבהמית (מן הרוח ארבע
רוחות. קר וחס קיץ וחורף).

וחמשה מקומות שעשרים
ושתיים אותיות נזכרות בהם,
והם: אחה"ע מגרון, בומ"ף
משפתיים, גיכ"ק מחיף, דטלנ"ת
מלשון, זסצר"ש משנים. ואלו
חמשת המקומות נכללים
בארבעה פחות, שהם מנהיגים
האיברים, ובהם נברא כל הגוף.
ועליהם הארבע אותיות קדושות,
שנקראו אדם, ועליהם אמר
הפתוב, (בראשית א)

הפתוב, (בראשית א)

ומן היו"ד איתער יראה לאדוני האדונים, שיהיה האדם ירא ממנו. ומן הה', איתער תשובה לאיש. ומן הו', איתער לאדם תורה. ומן הה', איתער מעשים טובים ומצות, ולא יחטא. זה הוא השם הנסתר בצלמו. כמו שהקדוש ברוך הוא נסתר בעולמו, כף הוא זה השם נסתר באדם.

ודע שהם ארבעה שמות, יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. ודע שהארבע אותיות דוגמת ארבע יסודות שנקראו גוף. ומתפשטין למאתים ושמונה וארבעים אברים. ועל אלו הארבע, אית ארבע אותיות הנזכרים לעילא, והם מתעלין על אלו ארבע גופים שהזכרנו, ונקראים נקודות. פי בהברת י' אי. ובהברת ה' אה. ובהברת ו' או. ובהברת ה' אה.

ויש על הנקודות טעמים. שהם מנהיגים לארבע אותיות. שהם כנגד רגלי המרכבה, שהם מוצא היסודות השפלים, והם נקראים נקודות. ועליהם שלשה טעמים, והם זרקא תלשא שלשלת. וזהו שם הנסתר הטהור והקדוש, שהוא שם הוי"ה.

וכן באדם, מן הא' התפשטו ארבע אותיות של שם, אי, אה, או, אה. ומן האלף התפשט ה"א הנעלם, פי הוא מוציא מה שקבל. וגם שתי הברותיו אי או, הראשון מקבל והשני מוליד. והיו"ד הנעלם של אי מורה, פי ממנו מתפשט הכל. ועל כן נקרא הראשון מקבל והשני מוליד. והיו"ד הנעלם שמורה פי ממנו מתפשט הכל.

ועל כן נקרא הראשון זרקא, כשמו כן הוא, פי הוא מורה שאין לו סוף. והשניה תלשא, מלה מורכבת: ת"ל ש"א. פי היא נושאת הת"ל. והשלישי שלשלת, כשמה כן

ומן היו"ד מתעוררת יראה לאדוני האדונים, שיהיה האדם ירא ממנו. ומן הה' מתעוררת תשובה לאיש. ומן הו' מתעוררת לאדם תורה. ומן הה' מתעוררים מעשים טובים ומצות, ולא יחטא. זהו השם הנסתר בצלמו. כמו שהקדוש ברוך הוא נסתר בעולמו, כף הוא זה השם נסתר באדם.

ודע שהם ארבעה שמות: יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. יהו"ה. ודע שהארבע אותיות דגמת ארבעה יסודות שנקראו גוף, ומתפשטים למאתים ארבעים ושמונה אברים. ועל אלו הארבעה יש ארבע אותיות הנזכרים למעלה, והם מתעלים על הארבעה גופים שהזכרנו, ונקראים נקודות. פי בהברת י' אי, ובהברת ה' אה. ובהברת ו' או. ובהברת ה' אה. ויש על הנקודות טעמים, שהם מנהיגים לארבע אותיות, שהם כנגד רגלי המרכבה, שהם מוצא היסודות השפלים, והם נקראים נקודות. ועליהם שלשה טעמים, והם זרקא תלשא שלשלת. וזהו שם הנסתר הטהור והקדוש, שהוא שם הוי"ה.

וכן באדם, מן הא' לבדה התפשטו ארבע אותיות של שם: אי, אה, או, אה. ומן האלף התפשט ה"א הנעלם, פי הוא מוציא מה שקבל. וגם שתי הברותיו אי או - הראשון מקבל והשני מוליד. והיו"ד הנעלם של אי מורה פי ממנו מתפשט הכל. ועל כן נקרא הראשון מקבל, והשני מוליד. והיו"ד הנעלם שמורה פי ממנו מתפשט הכל. ועל כן נקרא הראשון זרקא, כשמו כן הוא, פי הוא מורה שאין לו סוף. והשניה תלשא, מלה מורכבת: ת"ל ש"א. פי היא

היא, המִשְׁפַּעַת לְתֵל שֶׁהִכַּל פּוֹנִים שָׁם (ועל זה כיון המחבר באומר).

נושאת הת"ל. והשלישי שלשלת, כשמה פן היא, המשפעת לתל שהכל פונים שם (ועל זה כיון המחבר באמר).

וְדַע שֶׁהֵם אֲרַבַּע שְׁמוֹת. בְּדוּגְמָא דָּא, יוֹסִי יוֹסִי וְיוֹסִי יוֹסִי. אֵת אֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ גּוּף, וּמִתְפַּשְׁטִים לְרַמ"ח אֵיבָרִים. וְאֵת אֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת, שֶׁנִּקְרְאוּ נְקוּדוֹת, וְהֵם מִתְעַלִּים עַל הַגּוּף. וַיֵּשׁ עַל הַנְּקוּדוֹת טַעְמִים, שֶׁהֵם מְנַהֲיגִים לָהֶם לְאוֹתִיּוֹת. וְעַל שְׁלֹשָׁה שָׁם נִסְתָּר וְקָדוֹשׁ, וְהַנְּקוּדוֹת גּוּף לְטַעְמִים, וְהָאוֹתִיּוֹת גּוּף לְנְקוּדוֹת.

וְדַע שֶׁהֵם אֲרַבַּע שְׁמוֹת, בְּדוּגְמָא הַזֹּאת: יוֹסִי יוֹסִי יוֹסִי יוֹסִי. יֵשׁ אֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ גּוּף, וּמִתְפַּשְׁטִים לְמַאֲתִים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבָרִים. וַיֵּשׁ אֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ נְקוּדוֹת, וְהֵם מִתְעַלִּים עַל הַגּוּף. וַיֵּשׁ עַל הַנְּקוּדוֹת טַעְמִים, שֶׁהֵם מְנַהֲיגִים אֶת הָאוֹתִיּוֹת. וְעַל שְׁלֹשָׁה שָׁם נִסְתָּר וְקָדוֹשׁ, וְהַנְּקוּדוֹת גּוּף לְטַעְמִים, וְהָאוֹתִיּוֹת גּוּף לְנְקוּדוֹת.

רַבִּי רְחוּמַאי פָּתַח, (תהלים קיב ב) גְּבוּר בְּאַרְצָן יְהִיָּה זִרְעוֹ. זַכָּאָה הוּא מֵאֵן דִּיזְכָּה דִּיתְבַּרְךָ בְּכַנְיָן בְּהַאי עֲלָמָא. וְאִי לָא, אִיהוּ אֲזִיל מִיַּד לֵיד. וְכַתִּיב, (משלי יא כא) יָד לֵיד לֹא יִנְקָה רַע. מֵאִי יָד לֵיד. (תהלים כה יד) סוּד ה' לִירְאָיו.

רַבִּי רְחוּמַאי פָּתַח, (תהלים קיב) גְּבוּר בְּאַרְצָן יְהִיָּה זִרְעוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שִׁזְכָּה לְהַתְּבַרְךָ בְּכַנְיָם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לָא, הוּא הוֹלֵךְ מִיַּד לֵיד. וְכַתוּב (משלי יא) יָד לֵיד לֹא יִנְקָה רַע. מַה זֶה יָד לֵיד? (תהלים כה) סוּד ה' לִירְאָיו.

רַבִּי נַחֲמָן אוֹמֵר, וּלְנַעֲמִי (דף קג ע"א) מוֹדַע לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוּ בַּעַז. וְכַתִּיב, קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגּוֹאֲלָנוּ הוּא. וְרַבִּי רְחוּמַאי אָמַר, (אי) הָכִי, מֵאִי לֹא יִנְקָה רַע.

רַבִּי נַחֲמָן אוֹמֵר, וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוּ בַּעַז. וְכַתוּב (רות ב) קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגּוֹאֲלָנוּ הוּא. וְרַבִּי רְחוּמַאי אָמַר, (אם) כָּךְ, מַה זֶה לֹא יִנְקָה רַע?

אָמַר לִיָּה, לְסַנְטָרָא דִּיהוָה אֶלְקֵי לְחַיִּיבָא, עַד דִּיהִיבִי לִיָּה עֲרַבָּא. וְאִי יְהִיב לָא שְׁבָקִין סַנְטָרָא לְאַלְקָאָה. אָמַר לִיָּה לָאוּ הָכִי, אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא דִּיִּתִּי וִיתְגַּלִּי מֵאֵן דִּיאַחֲזִי לְבַר נֶשׁ, תַּנְדַּע הָאִי.

אָמַר לוֹ, לְשׁוֹטֵר שְׁהִיָּה מִלְקָה אֶת הַרְשָׁעִים, עַד שְׁנוֹתְנִים לוֹ עֲרַב. וְאִם נֹתֵן, לֹא נֹתְנִים לְשׁוֹטֵר לְהַלְקוֹת. אָמַר לוֹ, לֹא כָךְ! אֶלָּא בְּשַׁעֲהָ שְׂיָבָא וִיתְגַּלִּי מִי שְׁהַחֲזִיָּה אֶת הָאָדָם, תַּדַּע אֶת זֶה.

רַבִּי זְמִירָאָה נָפַק לְחַקֵּל אוּנִי, חָמָא בְּאִינוּן בְּקִיעִין קַרְטוּנִיָּא, קוּמְטָרִי שְׁלֵהוּבִי דְסַלְקִין. אַרְפִּין אוּדְנִי, וְשָׁמַע קַלִּין. אָמַר לִיָּה הֵהוּא עֲרַבָּאָה, זִיל בְּהַדִּי, וְאַרְאָה לָךְ פְּלִיאָן טְמִירִין מִבֵּי נֶשָׂא. אֲזִיל עֲמִיָּה אַחֲזִירִי טִינָרָא, וְחָמִי בְּקִיעִין אַחְרָנִין, וְשְׁלֵהוּבִין סַלִּיקוּ לְעִילָא. שָׁמַעוּ קַלִּין אַחְרָנִין. אָמַר לִיָּה אַרְפִּין

רַבִּי זְמִירָאָה יָצָא לְשָׂדֶה אוּנו, רָאָה אֶת אוֹתָם הַבְּקִיעִים שֶׁבְּקִמְטֵי הַבְּלִיטוֹת שֶׁמְעַלּוֹת שְׁלֵהָבוֹת. הַרְפִּין אֲזִינו, וְשָׁמַע קוֹלוֹת. אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַעֲרַבִּי: לָךְ עֲמִי, וְאַרְאָה לָךְ פְּלִיאוֹת נִסְתָּרוֹת מִבְּנֵי אָדָם. הֲלָךְ עִמּוֹ אַחֲזִירִי הַסַּלַּע, וְרָאָה בְּקִיעִים אַחֲרֵים וְשְׁלֵהָבוֹת שֶׁעוֹלוֹת לְמַעְלָה.